

(המשך מעמוד 25)

אריאל ליחידה קרבית, למרות שבאותה תקופה כמעט שלא שירתו הדתיים ביחידות קרביות. כאיש חטיבת הצנחנים של מוטה גור השתתף בכיבוש העיר העתיקה במלחמת ששת הימים. אחד מחבריו לקרב שנערך למרגלות מוסיאון ורופלר תיארו: כבוקר שלפני הפריצה לעיר העתיקה חנינו בחצר מוסיאון ורופלר. לפתע ניתחה עלינו הפגזה קשה. שמונה נהרגו ועשרות נפצעו. כולנו נקלענו להלם. נעשינו כמעט משותקים. בהיותנו צמודים לאדמה, ראינו לפתע את אריאל מתרומם ראשון מלוא קומתו. שמענו את קריאותיו: חברה, צאו מן ההלם. א-אפשר ככה... מוכרחים לעזור! וזו, קומו, הביאו תחבושות! אפשר לומר שבזכותו התרוממו, והוא שזרז את הגשת העזרה לפצועים..."

אריאל נפצע פעמיים במהלך שירותו הצבאי. פעם בצנחתי-אומנים ופעם נוספת בביקעת-הירדן, כאשר לוחמים פלסטיניים השליכו רימוץיד לתוך מוצב שבו שהה. אחרי החלמתו מפציעה זו עבר ללמוד בישיבת מרכז הרב, אותה אניברסיטה למתנחלים ולחסידיים פאנטיים של ארץ-ישראל השלמה שבהנהגת הרב צבי יהודה קוק. אחרי הסמכתו לרב, נעשה אריאל לרב של מושב שדהאליהו.

כאשר מונה מפקדו במלחמת ששת הימים, מוטה גור, לאלוף פיקוד-צפון, מינה את הרב

אחת" וכסמל לתחושתו שהבל-התלייה מונח על צווארם של אנשי ימית. הפגנה נוספת, שזכתה בכיסוי תיקשורתי נרחב, היתה הפגנתו של הרב אריאל ליד בית ראשה-משלה, מנחם בגין. הוא הביא לבגין מפה קרועה לגזרים של חבל ימית. ביטוי למחאתו על "בגידתו" של ראשה-משלה. "שקרע מן הארץ חלקים חשובים..." שיא פעילותו של הרב אריאל בקרב-הסרק על ימית ופיתחת-רפיה היה מעצרו בחצר-אדר. הוא נעצר לשבועיים בעוון פגיעה גופנית כחיילי צה"ל.

אריאל קדם ל"סרבני השירות" של מילחמת-הלבנון. כאשר החלו חיילי צה"ל בפניו חבל ימית וחצר-אדר, זעק לעומתם הרב אריאל: "בושה! סרבו פקודה... זו פקודה אכזרית... לא חוקית! עדיף שתשבו במעצר 28 יום מאשר לבצע פקודה הנוגדת את חוקי-התורה! אם תבצעו... אתם עלולים לעמוד (לדין) בפני ריבוננו של עולם!" כאשר נידון בפני בית-דין צבאי על הטפותיו לסירוב-פקודה, טען בניסיון-התחמקות כי ניסה רק, לייעץ" לחיילים לסרב פקודה. הוא נידון לחצי שנת מאסר על-תנאי.

מאותה רייסה מפוברקת סנטימנטאלית של פניו חבלי-ימית זכורה פגישתו הטלוויזיונית של הרב אריאל עם אלוף הפיקוד דאן, האלוף חיים ארו. במהלכה ביקש האלוף מכל הנוכחים בבית-אריאל לעזור את הבית. בתום הפגישה

חיילי צה"ל עם דיגלי ישראל והאיסלאם אחרי כיבוש הרהיבת משה דיין אסר

הרב גורן תוקע בשופר עם כיבוש הרהיבת. המוקיון עם השופר

התוודה האלוף במילים, שלא הוסיפו לכבודו ולכבוד מדיו: "כולם בכי שם... ואני לא מתבייש לומר, שגם עיניי מלאו דמעות..." בתקופת "הקרב" על ימית השתרך אריאל לימין אחר, הרב מאיר כהנא, בחנית, לא חניגם בא הזרזר אצל העורכ, כמאמר חז"ל. כתוצאה מהשתדכות זו הוצב הרב אריאל במקום השני ברשימת "כך" בכחירות לכנסת העשירית (1981). את השתדכותו לרב כהנא הסביר ונימק אריאל: "לא היתה לי ברירה. הלכתי עימו, כי זו היתה המיפלגה היחידה שהיתה מוכנה להילחם נגד הנסיגה. כל היתר הסכימו לנסיגה..." הרשימה וכתב כ"5128 קולות.

עם תום פניו ימית, העביר הרב אריאל את ישיבתו לחבל קטיף, וכעבור זמן קצר פרש ממנה. את דמיה-פיזיים שלו השקיע ברכישת דירה רחבת-ידיים ברובע-היהודי בעיר-העתיקה — אותה הדירה, שבה נתפסו תלמידיו, קורם לניסיון השתלטותם על הרהיבת.

עם תום השבוע הראשון למילחמת-הלבנון העניק הרב אריאל סידרת-ראיונות לעיתונות. הוא טען שיש להכיר בלבנון ככחלק

גורמן נעצר אחרי שביצע רצח המוני בהרהיבת. אינני חושב שאדם ראוי לכבוש את יצרו..."

מארץ-ישראל — "חלק יפה מארץ-ישראל" — וכינה אותה "נחלת אשר וזבולון". הרב אריאל ידוע כמכסמליסט בהערכת גבולותיה של ישראל. בעיניו נראית המפה של תנועת-התחיה כמפה צימחנית. הוא מתקין באחרונה ספר העוסק בגבולות ארץ-ישראל. הוא כולל בתחומי הארץ חלק מהלבנון, עד לנמל טריפולי, את רוב סוריה, חלק מעיראק, כל ירדן, חלק מכוויית ובמזבן את חציריהי סיני. כאשר מדובר בגבולות ארץ-ישראל, נחשב הרב אריאל לסמך הימני הקיצוני ביותר של גבולות הארץ.

"הקרב" על ימית הפך את הרב אריאל, שלא זכה בהערכת-יתר נקביעותיו ההלכתיות, לנערץ על דור שלם של בני-נוער וחיילים רתיים, הרואים בו בועז ויכין של הקמת בית-המיקדש.

הרב הראשי הטרוריסט

בדך נוסף נקשר בית-המיקדש הוא הרב מרדכי אליהו, שנבחר בשנה האחרונה כ"ראשון-לציון", בעזרת קולותיהם של אנשי המערך בוועדת-הבחירות. זמן קצר קודם לכחירתו למישרת הרב הספרדי הראשי פירסם אליהו "חזון-דעת", שבה הטיף לגירוש הזרים ושאר עובדי-כוכבים-ימזולות מהרהיבת.

בין השאר כתב ב"חזון-הדעת" שלו: "אנו רואים בעין כיצד שועלים הלבנון ובמקום שנאמר בו הזר הקרב בו יומת, והולכים בו זרים ומחללים אותו. וכבר חזל גזרו על כל העכו"ם ואסורה להם הבנייה למקום הקדוש. חובה קדושה מוטלת על מי שבירדו למנוע מצב עגום זה ואין לחשוש ממה שיאמרו..."

קשריו של הרב-הספרדי הראשי עם האגף הימני-קיצוני הולכים ומתהדקים. בביקור שערך בדצמבר '83 בהתנחלות שילה, אף קרא אליהו למתנחלים: "צריכים להיות חוקים כאריה וכלביא, אנו נמצאים כאן, ושום מלכות לא יכולה להיזו אותנו מכאן..."

עמדות אלה של אליהו אינן מפתיעות כלל. הוא נולד בעיר-העתיקה בירושלים, לפני 53 שנה.

את פירסומו הראשון עשה כחבר ב"ברית הקנאים".

במאי 1961 הובא מרדכי אליהו, ביחד עם שלושה חברים אחרים של ברית הקנאים, לפני